

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 20.12.1972, sp. zn. 4 Co 268/72, ECLI:CZ:NS:1972:4.CO.268.1972.1

Číslo: 47/1973

Právní věta: O tom, či došlo k prerušení pracovnej činnosti družstevného rolníka z vážnych dôvodov (§ 41 ods. 2 zákona č. 103/1964 Zb.), /1/ musí byť vydané rozhodnutie okresného národného výboru v správnom konaní (podľa zákona č. 71/1967 Zb.). Túto otázku si nemôže súd riešiť sám v konaní o preskúmanie rozhodnutí vo veciach dôchodkového zabezpečenia. /2/

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 20.12.1972

Spisová značka: 4 Co 268/72

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Prerušenie zamestnání, Rozhodnutí jiných orgánů, Sociální zabezpečení

Předpisy: 103/1964 Sb. § 41

§ 44

§ 45

§ 48 71/1967 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 47/1973 sb. rozh.

O tom, či došlo k prerušení pracovnej činnosti družstevného rolníka z vážnych dôvodov (§ 41 ods. 2 zákona č. 103/1964 Zb.), /1/ musí byť vydané rozhodnutie okresného národného výboru v správnom konaní (podľa zákona č. 71/1967 Zb.). Túto otázku si nemôže súd riešiť sám v konaní o preskúmanie rozhodnutí vo veciach dôchodkového zabezpečenia. 2)

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 20. 12. 1972, [4 Co 268/72](#))

Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozhodnutie Správy dôchodkov v Bratislave z 12. 5. 1970, ktorým tento orgán priznal navrhovateľovi starobný dôchodok ako členovi Jednotného roľníckeho družstva v B., ktoré nebolo uznané za družstvo s vyššou úrovňou hospodárenia, hoci od 1. 1. 1969 došlo k premene úrovne hospodárenia tohto JRD, v ktorom navrhovateľ pracoval do 1. 1. 1968, ale z vážnych dôvodov pracovnú činnosť prerušil, takže mu v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 zákona č. 103/1964 Zb. ostal zachovaný aj nárok na starobný dôchodok v rozsahu určenom v ustanovení § 45

citovaného zákona.

Správa dôchodkov v odvolaní proti tomuto uzneseniu žiadala, aby bolo zrušené, prípadne zmenené tak, že bude potvrdené jej rozhodnutie z 9. 7. 1971, vydané už v priebehu konania na súde, ktorým dôchodok navrhovateľa upravila zo sumy 545 Kčs na sumu 572 Kčs mesačne od 1. 3. 1970 v zhode s ustanovením § 48 zákona č. 103/1964 Zb. V odvolaní Správa dôchodkov ďalej uvádzala, že sa súd prvého stupňa nezaoberal už týmto jej novým rozhodnutím a najmä to, že súd prvého stupňa vec nesprávne posúdil, ak bez rozhodnutia o prerušení pracovnej činnosti príslušným orgánom sám vyslovil, že navrhovateľovi prislúcha starobný dôchodok vo výške určenej pre členov družstiev s vyššou úrovňou hospodárenia napriek tomu, že v čase premeny úrovne hospodárenia navrhovateľ v družstve už nepracoval.

Najvyšší súd SSR zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ bol členom JRD v B., ktoré len od 1. 1. 1969 bolo uznané za družstvo s vyššou úrovňou hospodárenia. V družstve prestal pracovať 1. 1. 1968 z toho dôvodu, že nebol zadený do práce primeranej jeho zdravotnému stavu a veku. Od 19. 2. 1968 začal pracovať ako strážnik v Komunálnych službách vo Z.

Starobný dôchodok v sume 572 Kčs bol navrhovateľovi priznaný podľa ustanovenia § 44 ods. 4 a § 48 zákona č. 103/1964 Zb. /3/ ako členovi družstva, ktoré nebolo uznané za družstvo s vyššou úrovňou hospodárenia.

Súd prvého stupňa odôvodnil svoj názor, že navrhovateľovi prislúcha starobný dôchodok člena družstva s vyššou úrovňou hospodárenia v zmysle ustanovenia § 45 a nasl. zákona č. 103/1964 Zb., poukazom na ustanovenie § 41 ods. 2 citovaného zákona, pričom sám rozhodol o tom, že pracovná činnosť navrhovateľa bola prerušená z vážnych dôvodov.

O prerušení pracovnej činnosti rozhoduje príslušný okresný národný výbor, a to formou vyžadovanou zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Tento orgán rozhodne na žiadosť, ktorú treba podať do 2 rokov odo dňa, ktorým bola pracovná činnosť prerušená. Rozhodnutie o prerušení pracovnej činnosti nemôže vydať iný orgán, iba príslušný okresný národný výbor. Súd preto nemôže svojou úvahou nahradiť takéto rozhodnutie ani v rámci preskúmavania rozhodnutia orgánu sociálneho zabezpečenia o priznaní dôchodku, lebo by si prisvojoval rozhodovaciu právomoc iného orgánu, ktorý je zo zákona k takémuto rozhodovaniu oprávnený. Pretože však súd prvého stupňa neskúmal, či takéto rozhodnutie bolo vydané, ale svojím rozhodnutím sám ospravedlnil prerušenie pracovnej činnosti odporcu a nadto nepreskúmal posledné vydané rozhodnutie vo veci starobného dôchodku navrhovateľa, odvolací súd musel jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa preskúma zákonnosť rozhodnutia odporcu z 9. 2. 1971 a len na základe spoľahlivého zistenia, či bolo vydané príslušné rozhodnutie o prerušení pracovnej činnosti navrhovateľa z vážnych dôvodov, prípadne či o takejto žiadosti navrhovateľa bolo rozhodnuté negatívne, znovu vo veci rozhodne. V prípade, že k vydaniu takéhoto rozhodnutia nedošlo, bude záležať od navrhovateľa, aby ho vyvolal.

1) pre pracovníkov pozri ustanovenie § 8 ods. 2 zákona č. 101/1964 Zb.

2) porov. stanovisko uverejnené pod č. 68/1971 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk [str. 228]

3) Úplné znenie zákona so zmenami a doplnkami bolo vyhlásené pod č. 8/1972 Zb.